

Wie stamgast is in lokaal 080 is best stoer, vinden de jongens. Tien keer is Obay (13) er al geweest. No'maan (13) vaker nog. Het is het lokaal waar je naartoe moet als je eruit bent gestuurd. Als je tekeer bent gegaan tegen de juf, zoals Diego (13) beschrijft. In het lokaal zit vaak een docent die zo rustig praat, 'dat je dan vanzelf weer rustig wordt', aldus No'maan, een guitige jongen met bril.

De vrienden uit klas 1 havo/vwo Tweetalig vinden zichzelf heel wat. Tijdens het

tussenuur op Scholengemeenschap Reigersbos (SGR) doen ze belletjetrek in het tekenlokaal en rennen dan giechelend naar de kantine. Stoer zijn ze, maar ook heel trots. Op hun school vooral.

"Wat deze school top maakt zijn de multiculturele sfeer, niet te nerdy nerds, maar wel slimme kids, de lekkere broodjes in de kantine, de activiteiten met rappers en voetbal en dat niemand wordt gepest," dixit Keenan, met 12 jaar de jongste van het groepje.

SGR, volgens de website de oudste school voor voortgezet onderwijs van de stad, is een brede scholengemeenschap. Hier gaan kinderen heen van vmbo-basis tot vwo-klas Exellius. Inmiddels is dat vrij uniek in de stad.

Het is ook een school waarop je honderden vooroordelen kunt plakken. Een zwarte school zou het zijn – met alle negatieve kwalificaties als taalachterstanden, problemen thuis en onrust die daarbij komen kijken.

Die reputatie is hardnekkig. Incidenten, zoals vorig jaar een gefilmde vechtpartij tussen twee meisjes van wie er een op school zat, halen het nieuws en worden direct in verband gebracht met de SGR zelf. "We krijgen een slechte naam door dingen die buiten gebeuren," weet Keenan. Het filmpje verspreidde zich razendsnel via Facebook, Instagram en Snapchat.

Met twee woorden

Maar wie rondloopt in de ruime gangen en de pas gerestaureerde entreehal ziet geen vechtende meisjes of rennende jongens. Bij de ingang zit een van de vier conciërges aan een receptionistenbalie; hij zegt iedereen gedag. Er zijn geen beveiligers of poortjes. De leerlingen zeggen tegen iedereen u en spreken met twee woorden. Leraren zijn verknocht aan de school en blijven er jaren plakken.

Een paar meter naast de conciërge is de Wall of Fame, waarop SGR-leerlingen en oud-leerlingen zijn vereeuwigd die iets bijzonders hebben gedaan. Een voetballer, een whizzkid, een oud-leerling die docent werd op SGR. Hier geloven ze: al kom je uit een moeilijk gezin en begin je met een laag advies, je kunt jezelf opwerken.

In een rustig kantoor op de begane grond, niet ver van lokaal 080, zit een van die SGR-beroemdheden. Sheila Mahabali (39), zorgcoördinator, afdelingsleider van de bovenbouw van het vmbo en docent natuurkunde. Ze klom op van de mavo naar de havo, werd eerst laborant, om zich later om te scholen tot docent. "Sommige ouders denken dat alles buiten Zuidoost beter is. Maar waar ze zich in vergissen is dat wij dicht bij de leerlingen staan, wij begrijpen waar ze vandaan komen."

Kinderen die hier naar school gaan, zijn vaak tweede- of derdegeneratiemigranten. "Hun ouders hebben hoge verwachtingen; ze moeten het beter doen dan zij. Ik begrijp dat, want ik ben dat verhaal. En ik kan ze helpen het maximale uit zichzelf te halen zonder dat ze eronder lijden."

Mahabali's eigen kinderen gaan hier naar school. Ze mochten zelf kiezen. Haar zoon

heeft al besloten wat hij wil worden: wiskundedocent op SGR.

Op de bankjes achter de conciërge maken Miguel (16), een American football-liefhebber, en Justin (16), schoolhater, uit 3 havo de dienst uit. Hun lange lijven en grote tassen bezetten de halve ruimte. Het is duidelijk dat zij hier zitten. Wil je ook zitten? Dan moet je toch echt een ander bankje zoeken.

Op een bankje verderop zitten noodgedwongen zeven meisjes en jongens dicht op elkaar. Ze maken schunnige opmerkingen en gieren het dan uit. Miguel zegt: "Ik ga niks over meisjes zeggen, want mijn moeder leest dit ook."

Net voor de lunchpauze losbarst, probeert docent Duits Bettine Merten (33) haar tweede klas mavo te interesseren voor een ZDF-filmpje over *Die grösste Katze der Welt*. Terwijl een leerling achter in het lokaal haar haren borstelt, twee jongens elkaar treiteren, een andere jongen met zijn hoofd op tafel slaapt en een vierde speelt met een fidget spinner, roept ze: "Wie alt ist die Katze?" Ondanks het

'VEEL JONGEREN HEBBEN BEST HEFTIGE PROBLEMEN THUIS. ZE WILLEN VOORAL WORDEN GEZIEN'

rumoer – het zijn de laatste minuten van een dubbel uur – geven een paar leerlingen het juiste antwoord. Behendig, energiek en geduldig blijft ze Duits erin stampen. Ook al roept er hier één: *langweilig!* Het is wel Duits. En voor wie het te bont maakt, heeft Merten ook een passende regel: tien keer opdrukken of planken. Eén jongen gaat na een stevige vloek braaf op de grond liggen. Met zijn gespierde armen volbrengt hij zijn straf met gemak.

Na afloop van de les is Merten een

beetje schor. "Zo'n dubbel uur is soms nogal intens. Ze zijn eigenlijk bijna te enthousiast." Ze gaf eerst les op het Barlaeus Gymnasium, maar stapte vijf jaar geleden over naar SGR, een overstap die velen verrassend vonden. Wie wil er nou van een eliteschool naar een school in de Bijlmer? Merten, geboren in Duitsland: "Het was daar misschien intellectueel een uitdaging, maar hier is het uitdagend om creatief te zijn en op al die verschillende niveaus les te geven."

Ze heeft zich de SGR-cultuur eigen gemaakt, zit op Snapchat, bemoeit zich overal mee. Als leerlingen een *tjoerie* doen (lucht door hun tanden naar binnen zuigen), weet ze dat dat respectloos is en spreekt ze hen erop aan.

"Veel van deze jongeren hebben best heftige problemen thuis. Ze komen uit eenoudergezinnen, hebben weinig geld, moeten voor broertjes of zusjes zorgen. Ze willen vooral worden gezien." Maar het is verre van kommer en kwel. "Die kids hebben zo veel energie en ambitie. Ook uitgelote gymnasiasten zouden hier aan hun →

Onder: docent Duits Bettine Merten werkte eerder op het Barlaeus. Wie het in haar les te bont maakt, moet zich tien keer opdrukken of planken (rechterpagina).

